

Geacht College,

Hiermee vraag ik aandacht voor wat zich onlangs heeft voorgedaan bij de beoordeling van bijstandsaanvraag. Het heeft er toe geleid, dat de oudedagsvoorziening van betrokkene als sneeuw voor de zon is verdwenen. De vraagstelling is algemeen, maar indien u de werkelijke gang van zaken wilt weten met personalia (met instemming van betrokkene), verneem ik dat graag.

LIJFRENTEN OPETEN IN GEVAL VAN BIJSTANDSUITKERING?

Na een jarenlang dienstverband is een vrouw "wegbezuinigd". Met haar werkgever werd een afscheidsregeling getroffen in de vorm van een maandelijkse aanvulling op de WW-uitkering. Dat laatste is inmiddels gestopt op grond van de maximale termijn. Nu heeft betrokkene eerst haar "gouden handdruk" moeten opeten alvorens in aanmerking te komen voor een bijstandsuitkering. Immers men mag maximaal over € 5795 beschikken. De rest moet worden opgesoupeerd en pas daarna kom je voor een uitkering in aanmerking. Haar spaargeld is bedoeld voor onderhoud van de woning. Door de economische situatie van de afgelopen jaren is de woning minder waard geworden dan de hoogte van de hypotheek. Daarnaast is de waarde van het aan de hypotheek verpande beleggingsplan aanzienlijk minder geworden ondanks de trouwe maandelijkse inleg. De woordvoerder van de Sociale Dienst verkondigt, dat het spaargeld moet worden benut alvorens een uitkering te kunnen verkrijgen. Maar er is nog meer en juist dáár zijn vraagtekens bij te zetten.

In 1995 verscheen een brochure bij "Postbus 51" met de titel "Voor een goed pensioen moet u zelf ook iets doen". Propaganda voor een lijfrenteplan, waarbij de financiering uit spaarloon voortkwam. Het had wel tot gevolg, dat de sociale verzekering lager werd. De maandelijkse premie was fiscaal aftrekbaar. Door de financiële situatie van betrokkene is de premiebetaling stopgezet. In het kader van de bijstandsaanvraag is door de beambte van de Sociale Dienst verkondigd, dat ook dit spaarplan moet worden opgesoupeerd. Als dat gebeurt, zal toegekende en uitbetaalde belastingteruggave onterecht zijn, omdat niet is voldaan aan de fiscale eisen. De Belastingdienst zal de in de loop der jaren toegekende belastingteruggave opeisen, verhoogd met wettelijke rente. In de huidige economische situatie zou het betekenen, dat betrokkene de volledige waarde van het lijfrentespaarplan aan de Belastingdienst moet betalen. De Sociale Dienst heeft hier geen voordeel bij en betrokkene is ineens haar spaarpotje kwijt, die pas zou uitkeren na pensioendatum als aanvulling op de AOW.

Dat kan toch niet de bedoeling zijn? Pensioenen behoeven toch ook niet worden afgekocht om in aanmerking te komen voor een bijstandsuitkering?

Volgens de huidige wetgeving en de omschreven handelwijze is correct gehandeld. Toch bekruipt mij het gevoel van onrechtvaardigheid. Het kan toch niet zo zijn, dat het inkomen na pensioendatum wordt gereduceerd door een ongewilde situatie, die betrokkene noopt een (tijdelijke?) bijstandsuitkering aan te vragen.

De geschetste situatie deed een onvolkomenheid in de wetgeving veronderstellen, wat aanleiding was enkele Tweede Kamerleden hiervan op de hoogte te stellen. Het heeft er toe bijgedragen, dat een aanpassing in de wetgeving inmiddels in de Tweede en Eerste Kamer is aangenomen en zal vermoedelijk per 1 januari 2015 van kracht zijn. Tot die datum verzoek ik het College gebruik te maken van de discretionaire bevoegdheid, wat leidt tot vrijstelling van lijfrentespaarplannen in de beoordeling van bijstandsaanvragen of tenminste een soepele omgang met vergelijkbare situaties.

Is het College bereid de discretionaire bevoegdheid te benutten en daarmee de put te dempen? Naar mijn opvatting is één verdronken kalf genoeg.

Luc Rengers

Assen, 29 augustus 2014